

tagne Gange, bleven indskrænket og bliver yderligere ved det her foreliggende Forslag indskrænket saa vidt, som jeg anseer det for tilraadeligt at gaae, naar vi ville fikke Postvæsenet de fornødne Midler. Det er et ikke ringe Antal Breve, hvorom Talen her vil blive, og som altsaa skulde gaae frit. Det er imidlertid ikke alene denne Betragtning, der har foretvævet mig i denne Sag, men ogsaa den, at vi ved denne Foranstaltning vilde sætte os ud over, hvad der er almindelig Regel med Hensyn til Postvæsenets Gæret i alle europæiske Lande, og jeg maa sige til, at vi ogsaa derved vilde forlade, hvad der hidtil har været Ret her. Dette Sidste lægger jeg nogen Vægt paa, og naar der i Udvalgets Betænkning er fremkommet et Par Udtuyk, der kunne lade formode, at Paastanden om, at Adressobreve høre under Postvæsenets Gæret, var ny, saa er dette ikke Tilfældet. Det er den gjældende Ret nu, og det er denne Ret, jeg troer, det vilde være vigtigt nu at berøve Postvæsenet, navnlig i de Tilfælde, som af Udvalget ere fremhævede, nemlig med Hensyn til Breve, som ere sendte hertil med Sikkesletlighed, thi saaledes forsendes jo i de allerfleste Tilfælde Connossementerne fra fremmede Stater. I disse fremmede Stater er det gjældende Ret, at Postvæsenet faaer Betaling for disse Breve. Fremgangsmaaden er den, at, naar der f. Ex. fra England kommer et Dampskib, medfører det en Brevsæl, hvori vedkommende Fragtbrev er. Brevet afleveres til Postvæsenet og betales, Skipperen faaer sin Andeel af Portoet deraf, og det Dvrigt deles mellem de to Staters Postvæsen. Saalænge det nu i England er saa, at denne Sort Breve skal betales, kunne vi ikke give dem frie her; der vilde let opstaae Vanstueligheder deraf, og vore Skipperne, som levede under en saadan Lovgivning her, vilde let forledes til at tage Breve med til England og besørge dem der uden Postvæsenets Mellemkomst, hvorved de vilde udsætte sig for meget betydelige Ubehageligheder, thi man er i England ingenlunde lemfældig med den Slags Overtrædelser af Lovgivningen. Jeg troer derfor, at vi i dette Punkt skulle blive ved, hvad der er almindelig gjældende Regel i alle Staters Postvæsen, og ikke

afvige derfra. Jeg troer, at det vilde blive til Skade for adskillige Føll, og jeg troer, at de Ulemper, som der for Handelshuse er ved at betale den ringe Porto, som Talen er om, af Breve, som indeholde Connossementer, ikke ere saa store, at vi derfor skulle opoffre et dog temmelig vigtigt Hensyn. — Til § 3 er der af det ærede Udvalg stillet et Forslag, hvorefter en ny Indretning skulde optages i Loven, nemlig Udstedelsen af Brevkort. Denne Sag om Brevkort var allerede under Forhandling her ved Sagens første Behandling, og jeg kan ganske henholde mig til, hvad jeg dengang yttrede, nemlig, at jeg er fuldkommen villig til at gaae ind paa det ærede Udvalgs Anskuelse om, at det er rigtigt at indføre Brevkort, det vil, som de Herrer erindre, sige en Seddel paa nogenlunde stift Papir, som der er trykt et Primærke paa, og hvor man skriver Adressen paa den ene Side og Indholdet paa den anden Side, og som man saa kaster i en Brevkasse og saaledes faaer den besørget. Det er en Indretning, der i Grunden allerede er fuldkommen hjemlet i vor Postlovgivning. Jeg har selv faaet Brevkort tilsendte, saa at jeg af egen Erfaring veed, at det praktisk gaaer meget godt hertilands at sende Brevkort afsted. Jeg troer ogsaa, at det kan være nyttigt at indføre denne Forsendelse, idet der virkelig er en Nødvendighed forbunden dermed. Man har i sin Lomme, i sin Brevtaske en Blyant og et Par Blanketter; det falder En ind, som man gaaer paa Gaden, at man vil affende en eller anden Underretning, den skriver man saa med det Samme og kaster Blanketten i en Kasse, og dermed er den Sag besørget. Det kan jo befordre Correspondancen og være til Nytte for Føll ved forskellige Leiligheder. Jeg betragter det som sagt som Noget, der bør foresøges. Hvad jeg dertil er i Tvivl om, er, om det vil være ganske hensigtsmæssigt at sætte det ind paa den Maade, som det ærede Udvalg her har tænkt sig, her i § 3. Det synes mig for det Første at indeholde nogen Afstangelse fra den isvrigt temmelig strenge Tankegang, som gaaer igjennem dette Lovforslag, naar man vilde indsætte en saadan særlig